

Pozno v noči pa, ko sem že sládko počival, me je večkrat prebudilo iz spanja glasno govorjenje. Napnem ušesa in poslušam. Moj prijatelj deklamuje dolge, prekrasne govore o ljubezni, rožicah in o drugih lepih stvareh. „Ljubica zlata, ti moja zvezda“! Te besede sem čul od njega skoro vsako noč. In kako jih je izgovarjal! Visoki glas se mu je kar tresel silnega vznemirjenja; včasih mu je vrel iz ust veselo in navdušeno, kot bi se hotel dvigniti v zrak, potem pa zopet zamolklo in tako milo in otožno, da mi je krvavelo srce.

Dolgo časa je iskal prilike, kako bi se natančneje seznanil s svojim vzorom, lepo Ido. Sicer jo je vedno lepo in galantno pozdravil, a to mu je bilo še premalo, hotel se ji je predstaviti in govoriti z njo. Zato se je vedno sprehajal pred Kastnerjevo prodajalnico in skrivoma gledal skozi vrata na svojo ljubljenko. Istotako jo je doma vedno pričakoval natanko ob določenem času, ko se je po navadi vračala. In ko je šla nekoč mimo njega, ji je padel robec na tla; Iskroslav ga ji je seveda takoj pobral in z obligatnimi besedami: „Prosim gospodična“! vročil. Ona se mu je prijazno nasmehljala in pričela z njim razgovor.

Tisti večer potem pa je bil Iskroslav zopet enkrat vesel. Od silne radosti je celo trikrat jako spretno skočil čez mizo in pesmij je napisal tisti večer dve celi poli. Jaz sem ga sicer dražil, da je Ida navadna koketa, da je nalašč spustila pred njim robec na tla, toda moral sem se kmalu umakniti. Iskroslav je izvlekel iz kota svojo batino in jo počel tako bojovito vihteti po zraku, da mi je sapo zaprlo.

Po noči pa sem spal jako malo. Vsak hip me je prebudila prijateljeva gromovita „Ljubica zlata“ iz spanja; od veselja ni mogel spati in sprehajal se je celo noč po sobi.

Drugi dan pa je pisal svoje prvo ljubavno pismo:

Punčica mojega očesa!

V prahu klečim pred Vašimi nogami in Vas sklenjenih rok prosim, oprostite mi, da si upam obrniti svoje oči do Vas, in Vam celo poslati to-le pismo. O, Vi ste zlata zvezda mojega življenja; dokler mi bode sijali in razsvetljevali črno pot mojega življenja, bode moje srce posuto z rožicami, in ptički bodo pevali v njem nebeške melodije Vam na čast. Ako bi pa kedaj ugasnila ta zlata zvezda, potem mi bode srce počilo od silne tuge. O, Vi ste divna cvetka, ki mi s svojim cvetjem razveseljujete srce; dokler bode cvetela ta cvetka, bode moja duša od veselja jokala, ako se pa ta cvetka obrne od mene, bode moja duša od žalosti zapustila telo.

O, Vi zvezda in cvetka, Vi studenec mojega življenja, kako Vas ljubim! Vsaka žilica v meni bije samo za Vas, in od silne ljubavi mi besni srce v prsih.

Da bi Vam vedno cvetele rožice pod nogami, in bi Vam nad glavo pevale ptičice, draga mi nebeška zvezdica!

Živila moja zlata Idica!

Vas iskreno ljubeči Iskroslav.

To pismo se je seveda vestno naučil na pamet, predno je zapečatil, in potem ponavljal brez prestanka ta-le vzneseni refren: „O, Vi zvezda in cvetka, Vi studenec mojega življenja“!

Zvečer je lastnoročno oddal pismo svoji zlati zvezdi.

In ko ga je drugi dan srečala na hodniku, mu je smehljaje se prišepnila: „Ljubim vas“!

Preslabo je moje pero, da bi mogel opisati veselje prijateljevo; bil je ves izvan sebe, letal po sobi kot blazen, ter vikal: „Ida, Idica, moja zlata“!

Potem je pisal svoji ljubici vsak dan po par pisem, a ona mu je vedno odgovarjala le s smehljajem na ironično zategnjenih ustnih in z besedami: „Ljubim vas“!

Prijatelj Iskroslav je plaval v veselju in radosti.

A dva dni pozneje je bil zopet nenavadno otožen in zamišljen; svojo Ido je videl na izprehodu z nekim mladim gospodom. Od žalosti in jeze se je jokal celo noč; „Ljubica zlata“ pa je utihnila. Tudi pisma ta dan ni oddal.

Zvečer drugega dne je spremil oni gospod, ki je imel lepe črne brkice, Ido celo domov; Iskroslav ga je hotel s pogledom prebosti. Potem pa je odšel v gostilno in se strahovito opijanil. Moralo je že biti blizu najstih, ko se je napotil domov; vince ga je tako ogrelo in mu pregnalo vse otožne misli, da je pel in vriskal celo pot. Šele okolo pol noči je primotovilil domov.

In drugi dan je bil zopet stari, veseli Iskroslavček; pesmi ni več pisal, glave ni več povešal in tudi vzdihoval ni.

Od tedaj je preteklo že več kot tri mesece, a se ni več zaljubil.

Iskroslav.

***** * * * * * Novice. * * * * * *****

— Osebne vesti. Okrajnim komisarjem so imenovani: deželne vlade koncipist Seb. grof Giovanelli pl. Gerstburg, Oton Merk in Fran baron Lazarini, koncipistoma pa konceptna praktikanta dr. Iv. Vrtačnik in Mih. Angelo Zois pl. Edelstein, okrajni komisar Anton Klein v Kamniku in konceptni praktikant Pavel Svetec v Postojni sta poklicana v službovanje pri deželni vladi. — Premeščeni so: Okrajni komisar dr. Avgust vit. Banizza iz Kranja v Kamnik. okrajni komisar Seb. grof Giovanelli iz Ljubljane v Postojno, koncipist Sigm. baron Gussich k okr. glavarstvu okolica ljubljanska, konceptni praktikant dr. Zeno Schwegel k okrajnemu glavarstvu v Kranju. Deželnovladni tajnik v Ljubljani, gosp. Alfonz Pirc je imenovan voditeljem okrajnega glavarstva v Kranju. — Evidenčna geometra gosp. Henrik Hohn v Radovljici in gosp. Viljem Führer vitez Haimendorf v Kočevju sta imenovana za višja geometra. — Učitelj na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani, gospod Ivan Krulec je imenovan začasnim vadničnim učiteljem na

Ljubljanskem učiteljskem. — Poštni oficijal g. Josip Štrukelj v Ljubljani je imenovan poštним kontrolorjem za Pulj. — Avskultant gosp. Fran Navar je imenovan sodnim pristavom. — Župan v Voloski gosp. dr. Stangher je dobil veliki križec luksemburskega reda Adolfa nasavskega. — Absolvirani pravnik Ignacij pl. Ruber je vstopil kot konceptni praktikant pri tukajšnji vladi. — Davčna kontrolorja Robert Lindtner v Kranjski Gori in Fran Uršič na Brdu sta kot davčna oficijala premeščena, in sicer prvi k glavnemu davčnemu uradu v Ljubljani, slednji pa k okrajnemu glavarstvu v Kranju. — Davčni kontrolor Ivan Jereb je premeščen iz Žužemberka v Kranjsko goro, evidenčni geometer Josip Verbič pa iz Črnomlja v Postojno. Davkar Fran Skrem je začasno vpokojen. — Gimn. profesor gosp. Florijan Hintner v Ljubljani je imenovan za direktorja komunalne gimnazije v Welsu. — Dosedanja pomožna učiteljica na Igu, gđ. Ivanka Jamšek je imenovana za začasno učiteljico na paralelki I. razreda štiri-razrednice v Mengišu. — Sodni pristav Iv. Modrinjak v Mokronogu je imenovan sodnikom v Žužemberku.

— **Promocije** Gosp. Ludovik Brence, c. kr. konceptni praktikant pri finančnem ravnateljstvu v Celovcu je bil 13. t. m. v avli univerze v Gradcu promoviran doktorjem prava. — Isti dan je bil na vsučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava gosp. Leon Stare iz Ljubljane. — Na dunajskem vsučilišču je bil v torek promoviran doktorjem prava gosp. Jožko Wilfan, sin gosp. stavbenega nadsvetnika J. Wilfana v Trstu.

— **Petdesetletnico** učiteljskega službovanja bode praznoval letos poleg gosp. Frana Raktelja tudi gosp. Jožef Mesner, nadučitelj v Komendi.

— **Zrelostni izpiti na I. državni gimnaziji ljubljanski** so trajali od dne 4. do 13. t. m. Izpit je delalo 60 kandidatov in 1 kandidatinja. Z odliko je naredilo izpit 7 kandidatov, z dobrim uspehom 38, ponavljati ga sme 11 iz jednega predmeta, 5 pa jih je reprobiranih za leto. Odličnjaki so: A. Pavel Grošelj iz Ljubljane, Gregor Žerjav iz Loža, B. Franc Košenina iz Gomilkega, Karol Kuhelj iz Ljubljane, Vladimir Prijatelj iz Novega mesta, Henrik Smrekar iz Ljubljane in Adrijan Zupančič iz Ljubljane.

— **Ustni zrelostni izpiti na c. kr. ženskem učiteljskem v Ljubljani** so se vršili od 9. do 13. julija. Oglašilo se je 39 javnih gojenk in 1 eksternistinja. 1 javna gojenka se radi bolezni ni mogla udeležiti izpita. Izmed 40 kandidatinj prebilo je izpit 35 z dobrim uspehom (med njimi 4 z odliko). 5 jih pa sme ponavljati jeseni izpit iz jednega predmeta. Aprobirane so: Andolšek Marta iz Radovljice, Bernard Erlinda iz Škofje Loke, Bitenc Ana iz Ljubljane, Černe Josipina iz Ljubljane, Dragatin Matilda iz Gorice, Derstvenšek Josipina iz Senova pri Rajhenburgu, Enoch Ana iz Radeč pri Zidanem mostu, Fajdiga Marija iz Št. Vida pri Zatičini, Globočnik Bogomila iz Ljubljane, Grošelj Marija iz Ljubljane, Janša Marija iz Ljubljane, Kalan Evgenija iz Zalega loga, Kalan Sofija iz Velikih Lašč, Kos Julijana iz Rablja, Kovač Marija iz Ljubljane (z odliko), Krašovec Jerica iz Bele cerkve, Lampe Ida iz Metlike, Lapajne Pavla iz Idrije, Mally Ana iz Kranja, Müller Marija iz Ljubljane, Pfeifer Ana iz Ljubljane, Pleško Ema iz Rudolfovega (z odliko), Poglajen Ana iz Št. Ruperta, Poljanec Ana iz Ptuja, Poschar Terezija iz Jereslave pri Kapeli, Pučnik Sofija iz Kranja (z odliko), Sima Bernardina iz Ljubljane, Skaberne Marija iz Kranja, Svetek Albina iz Ljubljane, Tavčar Gabrijela iz Rudolfovega, Tschadesch Kamila iz Brna, Umberger Ljudmila iz Ljubljane (z odliko), Uršič Marija iz Št. Vida pri Vipavi, Vole Kristina iz Dobja pri Celju in Vidmar Ivana iz Trsta.

— **Volitve v bolniško blagajno.** Ces. kr. deželna vlada je rekurz okrajne bolniške blagajne ljubljanske proti

razsodbi mestnega magistrata, ki je zadnje volitve delegatov delojemalcev razveljavil, ovrгла. Volitve se bodo torej bržčas vršile že v kratkem iznova.

— **Splošno slovensko žensko društvo.** Povsod se kaže za to izobraževalno društvo veliko zanimanja, zato je pričakovati kar najlepših uspehov. Dan na dan dohajajo pripravljalnemu odboru celi zavoji knjig iz Ljubljane, in drugod, tako da šteje knjižnica že sedaj okoli 800 prav lepih zanimivik, večinoma vezanih knjig. Zastopani so v tej knjižnici že v precejšnjem številu vsi slovanski narodi in tudi nemških knjig je dokaj velika zbirka. Gotovo bo dobila vsaka članica mnogo berila, ki ji bo ugajalo ter vstrezalo njeni potrebi ter njenemu ukusu. Pripovednih, pesniških, poljudno in tudi strogo znanstvenih del — vsa ga bo dobiti v knjižnici „splošnega slovenskega ženskega društva“, ki si naroči tudi različne dnevnike, tednike in mesečnike, ter hoče sploh storiti vse, kar utegne koristiti izobrazbi slovenskega ženstva vseh slojev ter razširiti njega duševno obzorje. Da bi bilo to tem lažje mogoče, se obrača odbor iz nova z najuljudnejšo prošnjo do vseh onih Slovencev, katerim je na srcu napredek našega ženstva, da mu dpošljejo čim največ kakoršnih koli knjig. Knjižnico, katera se nahaja v društveni sobi v „Gospodinjki šoli“, hoče društvo odpreti namreč že koncem prihodnjega tedna. Iz nova apelujemo na narodno ženstvo, da vstopi med društvene članice. Članarina znaša le 1 krono 40 vin. Društvo priredi več poljudnih predavanj in poučnih zabav. Društvo ni zabavno, nego resno izobraževalno, zato naj bi našlo podpornikov in podpornic po vseh slovenskih deželah!

— **Poljudna predavanja.** Odposlanci, katere so imenovala društva „Slovenska Matica“, Zdravniško društvo“, in „Slovenski Pravnik“ za posvetovanje o priredbi poljudnih predavanj v prihodnjem zimskem času, so na svojem sestanku dne 13. t. m. nastopno sklenili: Načelo je, da so predavanja namenjena najširšemu krogu občinstva. Tvarino, ki jo je obdelavati, deliti je na slovstvo v širšem pomenu, zdravništvo, pravoznanstvo in tehniko. Prvo obsegaj zlasti zgodovino kranjske dežele, kulturno in pripovedno, drugo v prvi vrsti higijeno, tretje narodno gospodarstvo in razlaganje novih zakonov (davčnih in civilnih) z ozirom na narodno gospodarstvo in četrto najpoprej vodne stavbe. Predavanja priredijo naj se vsaj vsako drugo nedeljo v kakem javnem lokalu, najpripravneje v kakem šolskem poslopiu, dopoldne od 11 — 12. ure ter bodi dovoljen vsakemu brezplačen pristop. Če se jedna in ista tvarina obdelava v več predavanjih, bodi vendar vsako zase v toliko celotno, da je razume tudi tisti, ki poprejšnjih predavanj ni slišal. Nalog odposlancev je, da sami prevzamejo kako predavanje in pa, da v sodelovanje naprosijo znane slovenske strokovnjake. Prireditelji predavanj so: „Slovenska Matica“, „Zdravniško društvo“ in „Slovenski Pravnik“ skupno, formalno vodstvo pa naj prevzame odbor društva „Slovenski Pravnik“, ki je misel sprožil.

— **Vipavska železnica.** Komisija za razglasitev zemlje za vipavsko železnico je bila pričela delovati sredi meseca maja, in sicer v občini Vogersko. Potem pa je delovala v ajdovskem okraju, slednjič v Batujah, Sv. Križu in v Dobravljah. Sredi tega meseca bodo razlastitve po večini končane. Prihodnji teden bo delovala komisija v Dornbergu. Država je dovolila razlastitev poleg gorenje komisije geometrov Gasser, Resen in Streinz tudi podjetništvu za vipavko železnico, imenoma Karlu Demuthu in Edvardu Klemenčewiczu kot zastopnikoma tega podjetništva. Za posamezne njive so plačevali po 200, 300, 400, tudi 500—600 gld.; blizu Gorice, kjer je seveda vrednost večja, tudi od 1000 do 1200 gld. za njivo.

— **Ivanu vitezu Nabergoju** se je zdravje obrnilo odločno na bolje, kakor poroča „Elinost“, ter je opravičena nada, da bode mogel kmalu iz sobe. Ta vest bode gotovo razveselila vse prijatelje vrlega rodoljuba, katerega Bog ohrani tržaškim Slovincem še mnoga leta!

— **Trtna uš** se širi tudi po Istri. Komisija, katero je odposlalo namestništvo, je konstatirala, da so v okolici Fazane trije infekcijski kraji, kjer se je trtna uš pojavila precej močno.

— **Brezžicno brzojavljenje preko Oceana.** Naš rojak gosp. stotnik Fridolin Kavčič, znan pisatelj in sotrudnik znamenitih nemških in angleških politehniških listov, koresponduje tudi z elektrotehničkim izumiteljem Nikolo Teslo, rodом Hrvatом. Te dni mu je pisal Tesla iz Novega Jorka: „Veseli me, da me smatrate za praktičnega moža, tukaj menijo, da sem sanjač. Ravno nameravam, da uresničim jedno svojih sanjarij, brezžicno predavanje brzojavk preko atlantskega oceana. Potem postanejo morda tudi drugi Vašega mnenja“.

— **Toča je pobila** v soboto zvečer v vipavski dolini. Posebno so prizadete občine, oziroma vasi Št. Vid, Podraga, Mavče, Lože, Slap in Budanje, oziroma Dolga Poljana.

— **Za živinorejce.** V Rakitniku pri Postojni storila je krava (prvesnica) posestnika Ambroža trojčke-junčike. Trojčki so normalno raščeni, čili in zdravi. Res redek slučaj.

— **Nesreča pri zgradbi vipavske železnice.** Blizu Dornberga na Goriškem se je pri vrtanju predora vsula zemlja in je bilo zasutih več delavcev. Jednega so izvlekli mrtvega, ta je 18letni Fran Cerei, dva pa sta težko ranjena, namreč 36letni Jožef Mreule in 16letni Ivan Doplikar, katera so morali prepeljati v bolnico usmiljenih bratov v Gorico. Kdo je kriv nesreče, še ni dognano.

— **Strele** je v ponedeljek popoldne v Sinadoleh pri Senožedah ubila štiri delavce, tri pa je omamila, a tako, da bo težko kateri izmed njih okreval. Delavci, hoteč se obvarovati dežja, so vzemši kose seboj iskali zavetja pod nekim hrastom, a trajalo ni dolgo in strele je udarila v tisti hrast. Večina ponesrečencev je bila oženjena.

— **Na ulici porodila.** V soboto ponoči je v Ljubljani delavka I. Š. iz Golnice porodila otroka in ga je sama v predpasniku zavitega prinesla na policijsko stražnico na Raddeckega cesti. Policaji so poklicali babico Ivano Ogrinovo. Iz stražnice so porodnico prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico.

— **Pogreša se** 14letni Karol Koven iz Rakeka, učenec III. razreda realke. Dne 13. t. m. je odšel iz svojega stanovanja na Marije Terezije cesti št. 8 in se ni več vrnil.

— **Poneverjenje.** Pred teden dni se je na Dunaju v svoji pisarni ustrelil neki Brick preglednik (revisor) pri avstro-ogrski banki. Po njega smrti se je dokazalo, da je Brick poneveril svoto 130.000 gld., katero mu je poveril neki major, da pri banki vloži. Banka se izjavlja popolnoma nedolžna pri tem, ker je Brick izdal majorju ponarejeno pobotnico in sicer zunaj svojega urada. Škodo bode torej trpel sam major, ker je tako neoprezno z denarjem ravnal.

— **Lepa otroška ljubav.** Nekemu uradniku velike tovarne v mestu Törökbecsei na Ogrskem je umrla štiriletna hčerka. Njen šestletni bratec je neizmerno ljubil svojo malo sestrico. Neprestano je jokal ob njenem odru, klical jo z najslajšimi imeni in nikakor ga niso mogli odvesti od svoje mrtve sestrice, dasi je že cel dan prebil pri nji brez vsake jedi in pijače. Ko so prišli, da jo odneso na pokopališče, je tako grozno plakal, da se je hipoma zgrudil na tla ter ostal tudi on mrtev. Zdravniki so izjavili, da mu je vsled prevelike bolečine počilo sree, ki še ni bilo dovolj utrjeno za hudo bolečino in žalost.

— **Železnica na neplačanej zemlji.** Pred več leti je zgradilo neko budimpeštansko delniško društvo železnico med Kükülő in Ševarádu. Družba pa je izkoristila nevednost ondotnih kmetov, ter brzo in samooblastno napravila progo, ne da bi plačala le pedenj zemlje, po katerej teče proga. Kmetje so pač mislili, da se jim dela krivica, a vajeni so že dovolj

krivic od ogrskih velikašev in molče so potrpeali ter gledali, kako je dan na dan tekla železnica po njihovej zemlji. No, prej ali slej se vender povsod razjasni in tako se je tudi tu našel poštenjak, ki je nevednim posestnikom odprl oči, da jih je družba pošteno osleparila, ter da imajo pravico, zahtevati vse svoje nazaj. Toda zaman so bili vsi postavni koraki ubogih kmetov, ker dokazalo se je, da družba ne razpolaga s prav nikakim denarjem, ter dela vse na dolg, samo da udeležniki pri tem dobro živijo. Ubogi osleparjeni kmetje so se tako razsrdili nad to železnico, da morajo vojaki noč in dan stražiti progo, da je ne raztrgajo domačini. Trgovinski minister je uvel strogo preiskavo o tej zadevi in po dokazanej slepariji bode gotovo nemala kaznen zadela goljufe.

— **Novine srbskega kralja Aleksandra.** Med kraljem Aleksandrom in liberalci je nastalo precejšnje nesporazumenje. Bivši minister Avakumović izdaja namreč list „Srbska Zastava“, v katerem ostro napada vladu in kritizira kraljeve zadeve. Kralj je prepovedal svojim dvornim uradnikom čitati omenjeni list, ter je v nadomestilo onemu na svoje stroške ustanovil nov časopis „Srbski Glasnik“, katerega morajo čitati vsi oni, katerim je liberalni list „Srbska Zastava“ prepovedan.

— **Cirkus Barnum & Bailey** je imel te dni na postaji Beuthen v Šleziji nesrečo. Dva vlaka sta došla ter sta se baš praznila, ko je došel tretji ter se zadel v drugi vlak. Troje vagonov je bilo razbitih in drugi vlak potisnjen v skladiščno postajno poslopje. Ubiti sta bili 2 osebi, 7 pa ranjenih. Tudi 10 ponijev je bilo ubitih. Predstava pa se je venderle vršila. Nesrečo je kriv nek strojevodja tretjega vlaka, ker je zapeljal na napačni tir.

— **Štirje mrtvi radi jednega psa.** Pretresljiv dogodek se je pripetil te dni v Vel. Oldendorfu. Sin nekega kmeta je ubil s kamnom učiteljevega psa. Oče je bil voljan plačati psa. Vkljub temu je učitelj dečka tako pretepel, da so ga mrtvega prinesli na dom. Pri pogledu nanj se je mati njegova mrtva zgrudila na tla. Užaljeni oče je v obupu šel s sekuro nad učitelja in mu prebil črepinjo, potem pa se še sam obesil.

— **Pri vajah ponesrečili vojaki.** Ko so te dni na reki Reni nemški vojaki 19. pionirskega bataljona izvrševali vaje za izdelovanje premakljivega mostu blizu Kehla, se je prevrnil čoln, v katerem je bilo 16 mož. Od teh se je rešilo 9, med tem ko jih je 7 v valovih reke utonilo.

— **Strašna nevihta.** Kakor poročajo petrograjske novine, razsajal je pretečenega tedna po Krisulji strašanski vihar, kateri je nad 30 hiš razkril in porušil, podrl poštno poslopje ter raznesel veliko množino lesa, ki je bil na obali reke raznešen in katerega so narasli valovi reke seboj odnesli. Pri tej nesreči je 11 oseb zgubilo življenje. Neštevilno ljudij in živalij je poginilo in utonilo. Toča je pobila skoro vso letino, tako da ubogi kmet daleč na okoli ne bo imel kaj žeti. — Škoda se računi na kakih 10.000.000 kron.

— **Pohabljenje otrok.** Iz Petrograda poročajo, da je našla ondi policija družbo beračev, ki so otroke pohabliali, da so ž njimi uspešnejše beračili. Lopovi so iztaknili nekemu otroku obe očesi in mu odrezali jezik! Ko so nedavno zaprli nekega berača s takim pohabljenim otrokom, se je izvedelo za zločince, ter so jih zaprli.

— **Reorganizacija ruskih srednjih šol.** Uradno glasilo ruske vlade poroča, da je komisija za reorganizacijo srednjih šol svoje delo dovršila. Reorganizacija se izvrši 1905 l. Srednja šola bo imela le sedem letnikov. Grški jezik je izključen, latinščina pa se bode poučevala le v štirih višjih razredih. Zato pa se bode poučevalo več ur o naravoslovju, v dveh modernih jezikih, v domovinstvu, v ruskem in splošnem slovstvu ter v matematiki. Raztegne pa se pouk tudi na telovadbo. Na privatnih gimnazijah pa sme ostati dosednji učni načrt.

— **Raj ženstva** je gotovo Alaska. Tam pride po zadnjem ljudskem štetju na 100 oseb 72 moških in le 28

žensk. Zato pa ni tam nič doraslih samic in tudi starih devic ne. Dekel in kuharic primanjkuje silno, ker se vse takoj pomože.

— **Vročina na Angleškem.** Ne samo v Ameriki, nego tudi na Angleškem vlada strašna vročina. V Londonu so imeli te dni 80° F v senci in 130° F na soncu. Mnogo ljudij je v bolnišnici. Tudi konji cepajo na cestah. Iz Novega Jorka so sporočili 5. julija, da je ondi umrlo vsled vročine od začetka do 5. julija nič manj kot 740 oseb, po vsej deželi pa je umrlo gotovo nad 3000 ljudij. Več kot 250.000 oseb je zbežalo iz Novega Jorka na deželo.

— **Žalosten konec.** Nedavno so našli v Koloniji v neki tovarni obešenega delavca Josipa Schmiddinga. Delal je 42 let v kolonijski tkalnici; ko pa je oslabel, so mu znižali plačo in naposled je dobil „višnjevo polo“ s tem pristavkom: „S tem vam odpovemo delo v tovarni. — Kolonijska tkalnica za volno in predilnica: Evgen Langen Winnenberg“. Nesrečnež, kateri je pustil vse svoje moči v tej tovarni, je zapisal na zadnjo stran usodepolnega listka le besedico „vzrok“ ter se je obesil.

— **V Ameriko po bogate neveste** gredo oni ogrski velikaši, ki so s svojim nerednim življenjem zapravili vse, po očetih podedovano premoženje. Ostaja jim samo še naslov grofa ali barona in na ta zlat trnek si marsikdo misli ujeti zlato ribico, ki bode rada plačala naslov grofice, katerega ji prinese mož kot edino imetje, s tisočaki ali celo milijoni dolarjev. Tako sta tudi pred kratkim storila dva brata iz madjarske rodbine Festetich. Jdnemu izmed njih posrečilo se je takoj, dobiti milijonarko, katere denarnica mu je bila dobra, dokler ni na svojih zabavnih izletih, katere mu je plačevala žena, spoznal še bogatejšo in mlajšo damo v San Franciscu. Sodnijskim potom ločil se je od svoje prve žene, da zasnubi to, ki je bogatejša in lepša. — Brat njegov dobil je istotako bogato ženo, a ker so mu borzne špekulacije z njenimi novci donesle nenavadno mnogo dobička in je sprevidel, da odslej ne potrebuje več denarjev svoje žene, je pobegnil skrivaj nazaj v Evropo ter vzel svojega malega sinčka seboj. Žena ga je prijavila redarstvu in grof Festetich bode imel še precej neprilik, predno se zadeva ločitve povoljno reši, kar pa ne bode posebno lahko, ker je sodnija priznala ukradeno dete materi, ki je ostala v Ameriki. — Taki so ti madjarski velikaši; nemorala in brezznačajnost je pri njih doma. Potem pa se še hočejo s svojo kulturo povzdigovati čez Slovane!

— **Buri in katoličani.** Katoliški misijonar, ki je mnogo let živel med Buri, poslal je odboru za neodvisnost Burov zanimivo pismo, katerega prinašamo, dasi ne v celoti, vendar pa v večini. — „Angleži in njih častniki se zadovoljujejo s tem, da nedolžnim Burom ropajo in zažigajo posestva, da jim morijo žene in otroke in si prizadevajo, očrnuti jih pred vsem svetom kot surove divjake in brezznačajne ljudi. Med nebroti lažmi, ki so jih raztrosili po svetu, je tudi ta, da Buri strastno preganjajo vsako drugo vero. Da je to največja laž, sem jaz sam priča, ki sem katoliški duhovnik, ter sem prebil celih 14 let v Afriki in občeval dan za dnem z Buri. Če kedo zamore govoriti o tem predmetu, zamorem jaz, ki sem užival čisto njihovo gostoljubnost, ko me je vodila pot po njihovih krajih. Vsaka burska hiša bila je za-me — katoliškega duhovnika — in mojega slugo odprta, kjer so mi postregli z vsem, kar so premogli, ne da bi hoteli kako plačilo. Štiri leta sem bil duhovnik v okolici Velikega Korova in v obširnej okolici imeli smo katoličani samo jedno cerkev. Po ure in ure narazen bivali so razstreseni verniki in kaj bi se bilo zgodilo z menoj, ako ne bi imel v vsakem Buru prijatelja. Sprejemali so me z veseljem in mi skazovali vsakovrstne usluge. Sto in stokrat sem bil primoran, uživati njih gostoljubje, katero bi mi bili gotovo odrekli, da bi bili nasprotni katoličanom. Oni so protestanti, toda ne samo z imenom, temveč v vsem se

ravnajo po predpisih vere ter so pri tem marljivi, mirni in prijazni proti vsakomu. Nadalje je v Johannesburgu velika bolnišnica za vse ljudi, brez razlike narodnosti in vere, in to bolnišnico oskrbujejo katoliške redovnice. In to bolnišnico vodijo in vzdržavajo Buri, „oni po vsem svetu razupiti brezsrčni divjaki“. Poleg bolnice je krasna kapela in na bolniškem vrtu dviga se krasen kip lurdске Marije, in to vse so napravili Buri. Obiskal sem — pravi nadalje misijonar — veliko šolo v Johannesburgu, katero upravljajo francozki redovniki; dalje žensko učilišče, ki stoji pod vodstvom sester svete družine, nadalje hišo za sirote in onemogle starce v istem mestu. Vprašal sem predstojništva teh zavodov, kako da se sporazumejo z Buri? Povsodi sem čul le pohvalo o njihovm mirnem vladanju. Prepotoval sem še različna ondota burska mesta, v katerih so katoliška vseučilišča in povsod so mi pravili o Burih kakor plemenitih prijateljih. V Transvaalu sem čul iz ust odličnega posvetnjaka te-le besede: „Odločno protestiramo proti krivici, ki se godi Burom! Mi smo tujci prišli semkaj, da si nabereмо zlata, da obogatimo, potem pa se vrnemo nazaj v domovino. Mi hočemo v miru živeti z njimi, ker jim moramo biti hvaležni, kajti oni so nam pravični gospodarji. Vse, kar se piše o njihovej krivici, je izmišljeno“. Tako posvetni bogataš one zlate zemlje. Mi pa, kar nas je katoličanov, ki smo imeli priliko, spoznati Bure, tem odločneje ponavljamo, da so oni pravični narod, katerega Bog ne bode zapustil, če tudi mora sedaj prenašati tako gorje“. Tako končuje misijonar O. James Haire.

Loterijske srečke

V Lincu dne 13. julija t. l.: 13, 87, 30, 55, 28

V Trstu dne 13. julija t. l.: 24, 59, 4, 38, 30.

V Pragi dne 17. julija t. l.: 9, 76, 13, 85, 52.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (8—10)

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

➡ Cenik se pošlje zastoj in poštne prosto. ➡